

Durmuş Hocaođlu

Gündemin Dili

Ayyıldız, 31 Ocak 2000, Pazartesi., s.09
Durmuş Hocaođlu, Ayyıldız Sıra No: 105; 2000-022; Ocak-22

Türkiye’de son iki hafta içerisinde yine çok hızla değişen gündeme şöyle bir göz atalım.

- 17 Ocak’ta İstanbul’un denize nâzır güzel semtlerinden Kavacık’ta Hizbullah militanları ile polisler arasında dört saatten ziyâde devam eden bir silahlı müsâdeme vuku’ buldu. Bir kişi ölü, iki kişi sağ olarak ele geçti. Ölü olarak ele geçirilen kişinin Örgüt lideri Hüseyin Veliođlu olduğu resmen îlân edildi.

- Hemen aynı gün başlayan “mezarlık” operasyonları birkaç gün içerisinde dehşet verici boyutlara ulaştı; Hizbullah’ın, insanlarla berâber, Kur’ân’da zikredilen bu asâletli kavramı da vandalca katlettiği görölmüş oldu.

- Bu arada çok geçmeden, hattâ hemen-hemen bu operasyonlara paralel olarak bâzı şüphe, endişe ve hattâ kuşku dolu sorular da birbiri ardınca orta yere saçılmaya başladı. Hizbullah’ın “devlet” ile olan münâsebetleri, bu sualler kümesinin en başında yer almaktaydı.

- Bu sorular bugün için de geçerlidir ve hâlâ Kamuoyu, tatminkâr açıklamalarla rahatlatılmış değildir; yâni, hâlâ “şüpheye devam”, hâlâ “üstüste sorular soru içinde”....

- Bu sorulardan birisi, FP lideri Recâi Kutan tarafından dile getirildi. Kutan, daha sonra “bazı gazeteci yazarlara atfen” ileri sürdüğünü belirttiği sorularında, Hizbullah’ın üzerindeki esrar perdesine temas etmek isterken konuyu 28 Şubat öncesindeki meşhûr ve mârûf Sincan olayları ile ilişkilendirerek, 28 Şubat’ı sorgulayan bir platforma çekmek istemiştir.

- Kutan’ın bu konuşması, hemen ânında, Askerler tarafından şiddetli bir cevap ile yanıtlanmıştır. Bu sûretle konu birdenbire Hizbullah’ın çok ötesine uzanmış, hattâ Hizbullah, ikinci sıraya itilmiş ve hattâ ve hattâ nerdeyse unutulma noktasınakadar gelmiştir.

- Konu artık yine hiç de yabancı olmadiğımız, çok yakından bildik-tanıdık bir konuya avdet etmiştir: İrticâ.

- Mûtâd olduğu veçhiyle basının ekseri organları tarafından “sert”, “zehir-zemberek” gibi normal-dışı ve ürkütücü vasıflarla tavsîf ve tasvîb edilen bu Asker açıklaması, öncelikle FP’de bir dalgalanmaya ve hattâ korkuya sebebiyet vermiştir. İşbu açıklama, gerçekten de bir anda yeni bir 28 Şubat tedirginliği ve ürpertisi hâsıl etmeye yetmiş bulunmaktadır.

- Kanâatimce, bu vesîle ile bir kere daha görölmüştür ki, FP, hâlâ, ana strateji olarak “gerilim tırmandırma” doktrininden vaz geçmiş değildir.

- Ve yine bir kere daha görölmüştür ki, bu doktrin arkasındaki zat, hâlâ “parti”yi elinde tutmaktadır.

- Ve yine bir kere daha görölmüştür ki, sâdece bu dahi, FP’nin hakikî ve çağdaş anlamda bir siyâsî parti olmadığını ve FP’de hâlâ “siyâsî akıl”ın teşekkül etmemiş bulunmakta olduğunu sarâhatle isbâta muktedirdir.

- Ve yine bir kere daha görölmüştür ki, işbu “gerilim tırmandırma” doktrinini, bütün ülke ile birlikte bu partiyi de sıkıntıya sokmaktadır ve Parti, tırmandırdığı gerilimin gürültüsünden de fevkalâde korkuya kapılmaktadır. Nitekim, Parti’nin içinden hemen Bay Kutana’ya oldukça

ciddî sayılabilecek eleştiriler gelmedi değil; tabî ki, FP'nin izin verdiği sınırları aşmamak kaydıyla.

Yâhû dostlar; bu parti var ya, bu parti; kim ne kadar eleştirirse eleştirsin, kabul etmek gerektir ki, yasal ve meşrû bir siyâsî partidir; arkasında da bu ülkenin milyonlarca saygıdeğer vatandaşının reyi, yâni vekâlet senedi vardır. Onu tasvîb etmeyebiliriz; fakat saygısızlık da edemeyiz. Ama yine aynı parti bana, anlattığı fıkraya herkesten önce ve herkesten çok gülen; anlattığı korku hikâyesine herkesten önce inanan ve herkesten çok korkan; ikide bir kendinden güçlülere lâf atan ve tehdîde mâruz kalınca da rengi kül gibi olan; dediklerinin arkasında duramayan zayıf tabiatlı insanları hâtırlatmaktadır.

- Bu gelişmelerin gösterdiği başka bir gerçek de şu olsa gerektir: Türk Silahlı Kuvvetleri açısından, bu tür açıklamalar ve hele “sert” uslûplar, esas itibariyle Siyâset içerisine girmek, Siyâset'in aktörleri arasında “bir şekilde” bir yer almak demektir. Halbuki Siyâset içerisine giren, mutlaka Siyâset'in genel kurallarına tâbî olur; bunun birçok netîcesinden birisi de “yıpranmak”tır. Türk Ordusu, arkasında milyonlarca rey, yâni siyâsî vekâlet bulunan bir partiye cephe almakla, aslında dolaylı da olsa bu milyonlarca insana cephe almış görüntüsü vermektedir. Bu ülkenin fevkâlade muhkem olmasında kesin bir şart bulunan en temel bir kurumu olması hasebiyle, Ordumuzun böyle girişimlerden mümkün olduğunca uzak durması fevkalâde zarûrîdir.

- Ve yine bu arada başka bir hususun da gözden kaçmamış olduğunu sanıyorum: Askerlerin bu sert açıklaması, diğer siyâsî partiler tarafından hararetli bir destek görmüş değildir. Bunu, herşeye rağmen, Türkiye'de demokratik mekanizmanın muayyen bir ölçüde de olsa çalışıyor olması şeklinde anlamak gerektiği kanâatindeyim.

Türkiye “uzun vâde”de bu işi bitirecektir; ama “yakın vâde”de, her ân çok şiddetli depremlerle sarsılabiliriz. Onun için de çok dikkatli olmak ve bâhusus, anlamsız şekilde gerginlikler yaratacak politikalarından uzak durmak gerektir.

